

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Petru Ursache,

Judecătorii: Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Zgherea Victoria în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui

Mosoreti Constantin xxxxxxxx, născut la xx xxxxx
xxxx, originar xxxxx xxxxxxxx, domiciliat
xxx.xxxxxxxx, x. xxxxxxxx, xxx x xxxxxx, xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.03.2016 – 10.05.2016;

Instanța de apel: 10.06.2016 – 31.01.2017;

Instanța de recurs: 10.04.2017 – 07.06.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 10 mai 2016, Mosoreti Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu aplicarea art. 82 Cod penal, la 6 (șase) ani 4 (patru) luni închisoare, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Călărași din 27 iulie 2015, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa 6 (șase) ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru pronunțarea sentinței prima instanță a constatat în fapt, că Mosoreti Constantin, la 20 octombrie 2015, aproximativ la ora 14:10, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană, în privința căruia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, aflându-se pe adresa bd. Mircea cel Bătrân, 32/10, mun. Chișinău, în apropierea magazinului „UniMarket”, având intenția sustragerii bunurilor altei persoane, prin amenințarea aplicării violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, în mod deschis, au sustras de la Lupu Mihail, telefonul mobil model „Iphone 6”, la prețul de 14006 lei, în care activa cartela SIM cu nr. 060377457, la preț de 50 lei, husa din silicon transparent, la preț de 150 lei, cauzându-i părții vătămate Lupu Mihail, un prejudiciu material considerabil în sumă de 14206 lei.

3. ***Avocatul Ghidirim Irina în numele inculpatului***, a contestat sentința cu apel solicitând casarea acesteia cu trimiterea cauzei la o nouă rejudecare.

În argumentarea apelului a invocat, că prima instanță a pronunțat o sentință ilegală și neîntemeiată, deoarece circumstanțele cauzei denotă faptul că Mosoreti Constantin urma a fi achitat de sub învinuirea înaintată.

În acest sens a remarcat apărarea că fapta a fost săvârșită de cealaltă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, însă Mosoreti Constantin nu a cunoscut intenția lui Bruma Valentin și nu a participat nemijlocit la săvârșirea infracțiunii.

La fel, Mosoreti Constantin nu a participat la înstrăinarea telefonului sustras de la Lupu Mihail și nu a obținut careva beneficii de pe urma înstrăinării acestuia, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Predenciuc Artur și Grib Oleg.

A mai invocat apărarea, că la emiterea sentinței, instanța de judecată eronat a apreciat și a aplicat prevederile art. 82 Cod penal, fapt ce i-a agravat situația inculpatului, deoarece Mosoreti Constantin are antecedente penale, însă nu este prezentă recidiva de infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, a fost respins apelul și menținută sentința.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a menționat că prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și just a ajuns la concluzia vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate, împrejurări care au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a reținut, că deși inculpatul nu a recunoscut vina, totuși vinovăția acestuia este demonstrată prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Lupu Mihail (f.d. 19-22, vol.II); a martorilor Dubenco Ludmila (f.d. 23, vol.II); Burlacu Lilian (f.d. 29-30, vol.II); Topală Alexandru (f.d. 31-32, vol.II); Predenciuc Artur (f.d. 24-26, vol.II); Grib Oleg (f.d. 27-28, vol.II); precum și probele materiale anexate la dosar: ordonanța de începere a urmăririi penale din 20 octombrie 2015 (f.d. 3, vol.I); procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 20 octombrie 2015 (f.d. 10-11, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20 octombrie 2015 (f.d. 12-15, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 5203 din 21 octombrie 2015, prin care la cet. Lupu Mihail s-a constatat: echimoză la nivelul sternului, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în diverse circumstanțe, are o vechime de 4-5 zile până la examinarea medico-legală, se califică ca vătămare neînsemnată (f.d. 50-51, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2669/D din 17 noiembrie 2015, în privința părții vătămate Lupu Mihail (f.d. 60-62, vol.I); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 20 octombrie 2015; procesul-verbal de examinare a obiectului din 10 noiembrie 2015; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 10 noiembrie 2015, prin care a fost ridicat, examinat, recunoscut drept corp delict și anexat la cauza penală nr. 2015481782, CD-R cu capacitatea 700 MB pe care se află o înregistrare video de la camera de supraveghere din incinta magazinului „Dufa” amplasat pe adresa bd. Mircea cel Bătrân, 32/6, mun. Chișinău (f.d. 67-72, vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 19 noiembrie 2015, prin care au fost supuse examinării descifrările convorbirilor telefonice, ridicate în baza încheierii judecătorești din 30 octombrie 2015

(f.d. 78-79, vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 11 decembrie 2015, prin care au fost supuse examinării descifrările convorbirilor telefonice, ridicate în baza încheierii judecătorești din 24 noiembrie 2015 (f.d. 84-85, vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16 decembrie 2015, prin care au fost supuse examinării descifrările convorbirilor telefonice (f.d. 91-92, vol.I).

În baza probatoriului analizat, instanța de apel a conchis că declarațiile inculpatului prin care ultimul neagă săvârșirea infracțiunii incriminate nu corespund adevărului, deoarece acestea sunt combătute de probatoriul administrat la dosar și care confirmă vinovăția acestuia.

Astfel, referitor la săvârșirea jafului de către inculpatul Mosoreti Constantin în privința părții vătămate Lupu Mihail, instanța de apel a constatat că inculpatul, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Bruma Valentin, în privința căruia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, au săvârșit împreună această infracțiune, în coautorat, fapt ce rezultă din acțiunile consecutive și coordonate ale acestora: Bruma Valentin i-a aplicat o lovitură puternică în regiunea pieptului, blocându-i răsuflarea, iar între timp, Mosoreti Constantin a scos un cuțit mic, aproximativ de 10 cm și îl ținea îndreptat spre dânsul, spunându-i că dacă nu-i va comunica parola de accesare a telefonului va fi rău, apoi împreună l-au maltratat și în urma acestor acțiuni coordonate i-au sustras deschis telefonul mobil, iar ulterior, ambii i-au vândut telefonul lui Grib Oleg, adică Mosoreti Constantin a fost prezent la vânzarea telefonului, dar nu s-a implicat în discuție, iar argumentul inculpatului Mosoreti Constantin precum că nu a luat banii obținuți din vânzarea telefonului sustras, nu denotă că dânsul trebuie să fie exonerat de răspundere penală, deoarece acesta împreună cu Bruma Valentin au sustras deschis telefonul de la partea vătămată Lupu Mihail.

Cu referire la argumentul apărării precum că prima instanță la emiterea sentinței a apreciat eronat prevederile art. 82 Cod penal, invocând că inculpatul are antecedente penale, dar nu a săvârșit infracțiunea imputată în stare de recidivă, instanța de apel a remarcat că potrivit art. 111 alin. (1) lit. g) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave - dacă au expirat 2 ani după executarea pedepsei.

Însă la caz, Mosoreti Constantin, fiind anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Călărași din 27 iulie 2015, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 5 luni închisoare, având antecedente penale nestinse, la 20 octombrie 2015, a săvârșit din nou o infracțiune gravă, fiind prezentă în cazul dat starea de recidivă.

Astfel, la capitolul individualizării pedepsei penale instanța de apel a reținut, că prima instanță în conformitate cu prevederile art. art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria infracțiunilor grave, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de lipsa circumstanțelor atenuante sau agravante în privința inculpatului.

5. Avocatul Zgherea Victoria în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea recursului a invocat că instanțele de fond au ignorat motivele invocate de apărare, respingându-le fără a le da apreciere.

Totodată, menționează că vina inculpatului Mosoreti Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, nu a fost demonstrată, iar instanțele de fond nu au ținut cont de toate circumstanțele cauzei și au întemeiat sentința de condamnare pe concluzii greșite.

Remarcă apărarea că instanța de apel a ajuns la concluzia că inculpatul Mosoreti Constantin la săvârșirea jafului a acționat prin înțelegere prealabilă cu Bruma Valentin, concluzie care a fost rezumată din declarațiile părții vătămate, însă nici prima instanță și nici instanța de apel nu au verificat și nu au dat apreciere juridică procesului-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 20 octombrie 2015, prin care partea vătămată, Lupu Mihail, a solicitat tragerea la răspundere penală a persoanei pe nume Valentin, care la 20 octombrie 2015, aproximativ la ora 14:10, în timp ce se afla în fața magazinului „UniMarket” amplasat pe adresa bd. Mircea cel Bătrân, 32/10, mun. Chișinău, în mod deschis i-a sustras telefonul mobil model „Iphone 6”.

Mai mult, prin raportul din 20 octombrie 2015, ofițerul de Investigații SPC al IP Ciocana - Chișuca Igor a înștiințat șeful IP Ciocana despre faptul că la 20 octombrie 2015, pe adresa bd. Mircea cel Bătrân, 32/10, mun. Chișinău a fost săvârșită o infracțiune, iar în urma efectuării măsurilor operative de investigație și cu ajutorul camerelor de supraveghere, s-a stabilit că de săvârșirea infracțiunii este vinovat cet. Bruma Valentin, domiciliat mun. Chișinău, str. I. Vieru.

Prin urmare, măsurile operative nu au stabilit vina lui Mosoreti Constantin în săvârșirea infracțiunii și nu a fost constatat faptul că el deținea asupra sa un cuțit așa cum susține partea vătămată.

6. Procurorul a prezentat referință în privința argumentelor invocate de apărare în cererea de recurs, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, din motiv că autorul recursului își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă asemenea temeuri nu sunt prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, pentru declararea recursului.

În opinia procurorului, cererea de recurs nu conține argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză.

Totodată, consideră că instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art. art. 100-101 Cod de procedură penală, a dat apreciere întregului material probator, just ajungând la concluzia menținerii condamnării inculpatului conform învinuirii înaintate.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat, se atestă că apărarea critică decizia instanței de apel în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția precum și în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Reieșind din temeiurile pentru recurs invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului în cauză, din următoarele considerente.

Instanța de recurs constată că preponderent argumentele formulate de apărare se referă la modalitatea de apreciere a probelor, însă la acest punct de analiză Colegiul penal reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

În consecință, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate.

Prin alte cuvinte, opozabil celor enunțate de recurent privind examinarea necorespunzătoare și unilaterală a probatoriului administrat în cauză, Colegiul penal, verificând subsidiar materialele dosarului, specifică că judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței de condamnare a inculpatului Mosoreti Constantin, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate de instanțe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că faptele imputate inculpatului corespund elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

În desfășurarea aceleiași idei, instanța de recurs specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse în pct. 4 al prezentei hotărâri.

În contextul în care analizăm critica cu privire la examinarea unilaterală a probelor de către instanța de apel, nu ar fi depășit să facem referire și la prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță.

De altfel, conducându-se anume de aceste reglementări, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, ci coroborându-le le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală și a-i incrimina lui Mosoreti Constantin săvârșirea infracțiunii de jaf.

Colegiul penal respinge ca fiind declarativă alegația recurentului prin care se susține că instanța de apel nu a motivat argumentele susținute de apărare în cererea de apel privind nevinovăția inculpatului.

Aceasta deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu motivele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia că argumentele deduse spre examinare instanței de recurs au constituit obiect de discuție și în instanța apel, la care instanța a dat răspuns argumentat și detaliat tuturor motivelor formulate.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

În ceea ce ține de criticele invocate de recurent sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul „*nu sunt întrunite elementele infracțiunii*” este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

La caz însă, temeiul la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel, or atât instanța de apel cât și prima instanță corect au reținut încadrarea juridică a faptelor săvârșite de inculpat, fiind prezente toate elementele componente de infracțiune prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Cu referire la argumentul din recurs, prin care se invocă că la materialele cauzei nu au fost prezentate probe care ar dovedi că inculpatul a acționat împreună și prin înțelegere prealabilă cu Bruma Valentin în scopul săvârșirii jafului, instanța de recurs reține că vinovăția inculpatului corect a fost reținută de către instanțele de fond în baza analizei declarațiilor părții vătămate Lupu Mihail și a martorilor Predenciuc Artur, Grib Oleg, Dubenco Ludmila, Burlacu Lilian și Topală Alexandru.

Astfel, întemeiat instanțele judecătorești au reținut că declarațiile părții vătămate coroborează cu declarațiile celorlalți martori și dovedesc indirect vina lui Mosoreti Constantin în săvârșirea jafului asupra părții vătămate Lupu Mihail, ce s-a manifestat prin acțiunea coordonată în coautorat cu acțiunile lui Bruma Valentin, în privința căruia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, manifestată prin lovitura puternică în regiunea pieptului, aplicată de Bruma Valentin, care a blocat răsuflarea părții vătămate, iar Mosoreti Constantin a scos un cuțit mic, aproximativ de 10 cm și îl ținea îndreptat spre partea vătămată, spunându-i că dacă nu-i va comunica parola de accesare a telefonului va fi rău, acțiune ce se califică ca amenințare cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, apoi împreună l-au maltrat și în urma acestor acțiuni coordonate i-au sustras deschis telefonul mobil, iar ulterior, ambii au vândut telefonul, Mosoreti Constantin fiind prezent la vânzarea telefonului, dar fără a se implica în discuție.

În acest context, nu poate fi reținut argumentul apărării precum că inculpatul nu a cunoscut intenția lui Bruma Valentin în vederea sustragerii bunurilor părții vătămate, deoarece potrivit probatoriului administrat, instanțele de fond au stabilit că Mosoreti Constantin de asemenea a participat la acțiunea de sustragere în mod deschis a telefonului mobil al părții vătămate, amenințându-l cu un cuțit, în acțiunile acestuia fiind prezente toate elementele componente de infracțiune incriminată de către acuzare.

Față de considerentele expuse, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile enunțate la art. art. 414-419 Cod de procedură penală, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată sub toate aspectele, iar temei pentru admiterea recursului declarat nu se regăsește, motiv din care se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Zgherea Victoria în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui *Mosoreti Constantin xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 iulie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev